

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PREZEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... f 7.—
en Buitensiden franco..... f 8.—

Advertentien.

ZEVEN REGELS of minder..... f 1.75.
Elken regel meer..... f 2.—
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling..... f 2.50.

voor *Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.*

DE DITHYRAMBE.

Over de 24 Artikelen.

De Dithyrambe is een dichtstuk, hetwelk op de feesten van Bacchus gezongen werd, nadat men zich ter eere dier godheid in een staat van bedwelming had verplaatst.

Wij zijn in een onzer dagbladen op een artikel over de 24 artikelen onthaald geworden, hetwelk de afkeuring van vele nadenkenden heeft opgewekt. Dat artikel bevat zoo vele teekenen of van onkunde, of van verkeerde bedoeling, of van onvoorzigtigheid, dat het blijkbaar is geschreven door iemand, die noch de grondwet, noch de Natie, noch den Koning kent, of door iemand, die het met de Natie en den Koning niet wél meent, of door iemand, die zich bij het schrijven in eenen staat van bedwelming heeft bevonden. Ter heide van de goede zaak gelooven wij het laatste, en noemen dat artikel DE DITHYRAMBE VAN 23 MAART.

Wij worden in dat gevoelen versterkt door de zonderlinge houding, welke de steller van dat stuk tegen ZEKERE DAGBLADEN aanneemt.

«Wat wordt er nu,» roept hij onder anderen uit, «van al die beschuldigingen en verdenkingen van kwalijkgezindheid, van Belgischgezindheid, revolutionaire bedoelingen enz., die wij van den kant van ZEKERE DAGBLADEN tot zelfs nog voor weinige dagen moesten verduren, enkel en alleen omdat wij de scheiding en den vrede voorstonden? — Zullen wij thans, nu de Regering zich mede tot vrede en scheiding geneigd toont, ook aan deze dezelfde verwijtingen doen? — Tot voor weinige dagen hebben zij met al de kracht hunner longen volharding! volharding! geschreeuwd, en het *Status quo* als den gelukkigsten aller toestanden afgeschilderd. Tot voor weinige dagen hebben zij de definitieve scheiding als eene openbare ramp beschouwd, en de hereniging of althans de administratieve scheiding als het doel van aller wenschen voorgedragen. Tot voor weinige dagen hebben zij den Oorlog gepredikt en den vrede in den tegenwoordigen tijd als eenen bedriegelijken vrede voorgesteld, die niet anders dan door de wapens kon bevestigd worden.» enz.

Men heeft ons gevraagd, of die *declamatiën* ook tegen den *Avondbode* zijn gericht, en ten gevolge daarvan noodigen wij den steller uit, om, in zoo ver hij den *Avondbode* mogt bedoeld hebben, nader aan te toonen:

- 1°. Dat en in welk nummer van ons blad de definitieve scheiding als eene openbare ramp is voorgesteld.
- 2°. Dat en in welk nummer van ons blad de hereniging als het doel van aller wenschen is voorgedragen.

Helgeen wij gezegd en voorgedragen hebben zullen wij volgaarne voor onze rekening houden.

En wat hebben wij gezegd, dat niet door de uitkomst is bevestigd?

Wij hebben getracht, de gevaren af te wenden, aan welke de tweedragt eenen Staat altijd blootstelt, en die gevaren zijn geweken.

Wij hebben gepoogd, het wederkeerig vertrouwen van de Regering op het Volk en van het Volk op de Regering aan te kweeken, en dat vertrouwen heeft zich sterker dan immer geopenbaard.

Wij hebben voorspeld, dat de ontwerpen van wet, be-

treffende de buitengewone begrotingen, door de Tweede Kamer zouden aangenomen worden, en de uitkomst heeft onze voorspelling bewaarheid.

Wij hebben gezegd, dat de verwerping der wet, omtrent het buitengewoon voor rentebetaling, de jammerlijkste gevolgen zou kunnen hebben, en de Tweede Kamer heeft getoond, in die beschouwing te deelen.

Wij hebben beweerd, dat de ontwapening in dezen tijd zou zijn onberaden en hoogst gevaarlijk, en, aannemende het ontwerp van wet, omtrent het buitengewoon voor Oorlog en Marine, heeft de Tweede Kamer doen zien, dat wij gelijk hadden.

Wij hebben volharding gepredikt, niet in het *status-quo*, maar — bejammerende de lasten, welke het *status-quo* ons oplegt, doch dankend voor den zegen, dien het vaderland in weêrwil daarvan geniet — volharding in gereedheid tegen de altijd mogelijke lagen onzer vijanden, en de Tweede Kamer heeft het noodwendige dier volharding erkend.

Wij hebben vol gehouden, dat de Regering één is met de Natie in voortdurend wenschen en streven naar den afloop der bestaande moeilijkheden, en de Tweede Kamer heeft hetzelfde in de ondubbelzinnigste woorden verkondigd.

Is nu de vraag van den steller der Dithyrambe: «wat zekere bladen doen zullen?» ook aan den *Avondbode* gericht; het antwoord daarop is gemakkelijk. De *Avondbode* zal op den ingeslagen weg voortgaan; pogende het waar belang des Vaderlands, de eensgezindheid van Regering en Natie, te bevorderen, in het vertrouwen, dat de weldadige vruchten dier overeenstemming, door den zegen des Allerhoogsten, eerlang zullen geoeten worden.

lietgeen de *Avondbode* niet doen zal is, daarentegen, dit: Hij zal geene Dithyramben schrijven, waarin de nadeelen en méér dan de nadeelen van het *status quo*, hoogst ondankebaar en ten onrechte, worden verweten, terwijl men zich van dankbaarheid doordrongen noemt, en in welke de kans op het bereiken eener eindschikking, naar den grondslag der 24 artikelen, wordt tegengewerkt, door het onberaden verkondigen, hoe hoogten prijs men op die 24 artikelen stelt; eene onberadenheid, die althans geene afkeerigheid van België aan den dag legt.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 24 Maart. Naar men verneemt, is het bestuur over onze bezittingen ter westkust van Guinea door Z. M. den Koning georganiseerd, en is onder anderen tot Gouverneur van gemelde bezittingen benoemd de kapitein Bosch van de artillerie-transport-trein.

— De Fransche en Belgische bladen houden zich nog steeds bezig met redeneringen over de 24 artikelen, ieder naar mate van deszelfs bijzondere kleur; doch zij bevatten daaromtrent niets nieuws.

— Gisteren is de Eerste Kamer der Staten-Generaal vergaderd geweest en heeft de ontwerpen van wet ontvangen, welke haar door de Tweede Kamer waren toegezonden.

— Aan de bij ons ontvangen *Javasche Couranten*, loopende tot den 22 November 11., ontleenen wij het volgende:

Door Z. Exc. den Gouverneur-Generaal zijn benoemd: bij het civiel departement, tot translateur voor de Hoogduitsche taal te Batavia E. L. W. Kinder, tweede kommis bij de algemeene boekhouding, in plaats van J. H. C. Schrader, naar

elders verplaatst, en tot tweeden kommis op het kantoor van den assistent-resident van Benkoelen, C. J. D. van Rooyen, ambtenaar aldaar; bij het militair departement: bij het personeel der artillerie, tot kapitein, de 1 luitenant A. Meis, tot 1sten luitenant de 2de luit. F. E. van Steel, tot 2den luit. adjudant, de 2de luitenant N. H. W. S. Whitton, en tot 2den luitenant-instructeur op de artillerie-school, de 2de luitenant J. C. Labaar, allen van het wapen der artillerie; op verzoek eervol ontslagen: de 1ste luitenant der artillerie D. M. Lammers, en op non activiteit gesteld: de 1ste luitenant van het 9de batalion infanterie C. Bresler.

— Volgens berichten van Kediri, zij, ten gevolge van buitengewoon zwaren regen, voornamelijk in het zuidelijke gedeelte der afdeeling Ngrowo, in het laatst der maand October jl. gevallen, de rivieren, en daaronder vooral de Kalie Kedong, tot eene verbazende hoogte gestegen. Door den snellen stroom werden aardklompen en zware steenen medegevoerd, zijnde in de dessa Kalie Kidang drie huizen, aan den voet eens bergs gelegen, onder zulk eenen aardklomp grootendeels bedolven, waardoor ongelukkig vijf kinderen het leven hebben verloren. De overige bewoners dier huizen hebben zich met veel moeite gered, door de vlag naar een hooger gedeelte van den berg. Ook in de dessa Karangtoerie en Poetjong zijn verscheidene huizen door den stroom verdreven; daar is wel eenig vee weggespoeld en schade aan padie enz. veroorzaakt, maar gelukkig zijn er de menschen gespaard gebleven.

DUITSCHLAND.

WEENEN 13 Maart. Sedert eenige weken spreekt men alhier van eene verlovings tusschen Z. K. H. den hertog van Savoye, kroonprins van Sardinië, met Hoogstdezelfs nicht, de aartsbischop Maria, dochter van den aartsbischop Reinier.

MÜNCHEN 16 Maart. Het Regeringsblad van heden bevat onder anderen een privilegie, voor den tijd van 20 jaren, tegen het nadrukken van Schillers werken. De voormalige minister, vorst Wallenstein, is, ten gevolge van een slag van een paard, deerlijk gewond, en in eenen bedenkelijken staat. De Pruisische kabinetskoerier, die zich eenigen tijd alhier heeft opgehouden, is thans vertrokken.

— 17 Maart. Volgens tijdingen uit Alexandrië alhier, is Z. K. H. Hertog Maximiliaan den 16 Febr., des avonds ten 6 ure, aldaar aangekomen.

BERLIJN 18 Maart. Sommige lieden vermeenen te weten, dat onze gezant te Rome zou hebben aangeraden om den aartsbischop van Keulen, op zekere voorwaarden, in zijne functien te herstellen; desniettegenstaande is men overtuigd, dat het gouvernement in deze omstandigheden naar de publieke opinie zal handelen, en dat hetzelfde voorzeker dergelijke raadgevingen niet zal volgen.

KEULEN 18 Maart. Gisteren sloeg de bliksem, vergezeld van sneeuwvlagen en storm, in de kerk der H. Apostelen, juist op die plaats, waar dezelve, nu 17 jaren geleden, doordrong en twee menschen doodde; de ketting van het uurwerk was thans, even als toen ter tijd, de afleider. De bliksem vernielde dezelve geheel, en zongde een oud schilderij zoodanig, dat het onkenbaar werd. Een man, die zich op dezelfde plaats bevond, waar toenmaals de twee personen gedood werden, gevoelde plotseling den electrischen schok, en aan zijne linker zijde, eene brandende hitte; in

MENGELWERK.

Daar men gewoon is in het Mengelwerk ook belangrijke verhalen van overwinningen op te nemen, zoo hebben wij gemeend, bij gebrek aan eene andere plaats, ook hier te mogen laten volgen:

HET VERHAAL VAN DE OVERWINNING VAN BONJOL.

Den 10 Augustus jl., deed Toeanko iman zijne onderwerping aan den generaal-majoor, kommissaris ter gemelde kust, cochtus, aanbieden, en den 11den deed hij eenen aanvang maken met het sloopen der sterkte. Daar dit echter slechts traag voortging, en iman niet in persoon verscheen, deed de generaal hem weten, datslechts tot 'snamiddags ten 6 ure van den volgenden dag geduld zou worden geëfend. Twee uren vóór dat tijdstip liet Toeanko iman drie dagen uitstel verzoeken, doch dit werd onbeantwoord gelaten, en op den gestelden tijd deed de generaal het vuur uit al de batterijen op nieuw tegen Bonjol openen, en alles in gereedheid brengen tot eenen aanval op den volgenden morgen. Deze geschiedde dan ook, onder het bevel van den majoor der infanterie DE STURLER. Tegen het noordwestelijk punt van Bonjol werd een schijn-aanval gedaan, om de aandacht des vijands van de belangrijke bergpositie af te wenden. Gezamenlijk met de hulptroepen van Batipo en den Tocanko van Tingi, werd de vijand in de vlakte in bedwang gehouden. Het beleid der onderneming was, in deszelfs geheel, aan den militair kommandant op Sumatra, den luitenant-kolonel MICHELS, toevertrouwd. De majoor DE STURLER berigt, als den uitslag zijner operatie, het volgende:

«Toen onze troepen de kampong *Padang Boeboe* waren doorgetrokken, om ons naar het ravijn te begeven, hetwelk voor het gebergte gelegen is, werden wij al spoedig ontdekt en met eenige schoten, beneden uit de kampong, begroet; voorts verwittigden zij den vijand op het gebergte van onze komst.

«Wij vervolgden onzen weg, om het gebergte te beklimmen, en zijn, zonder grooten tegenstand, in de vijandelijke positie aangekomen, terwijl de vijand, bij onze komst, nog een paar schoten gedaan en daarna dezelve onmiddellijk verlaten heeft.»

«Wij waren echter naauwelijks in die positie, of onze troepen werden van alle kanten met geweervuur verontrust, hoofdzakelijk van den berggrug, die aan Bonjol grenst, en voorts uit de vallei. Ik heb hetzelfde met levendigheid laten beantwoorden, daar wij ons anders niet hadden kunnen staande houden, vermits wij van voren en van ter zijde niet genoeg gedekt waren. Alhoewel nu de vijand ons nadeel heeft toegebracht, hetwelk oogenblikkelijk niet te verhinderen was, zoo heeft hij van ons geweervuur niet minder geleden, daar hij slechts door een *auwer*, zonder borstwering, gedekt was.»

Behalve de aldus veroverde positie, werd nog, benedenwaarts, eene vijandelijke sterkte ingenomen, en de hulptroepen waren tot in *Tandiké* doorgedrongen, zoodat de vijand, ten gevolge dezer verschillende operatiën, verscheiden belangrijke stellingen verloor en in eenen, steeds toenemenden, benaauwdten toestand gebragt werd. Het gevolg van dit een en ander was, dat de communicatie tusschen Bonjol en *Talong* minder moeilijk werd en men, thans meester zijnde van het verhevenste punt van de berglinie, niet

alleen het grootste gedeelte der vallei overzien kon, maar ook de kampong *Talong* en de voor ons zoo zeer nadeelige positie *Pantjoerang VII*, dominerend onder het bereik van het geschut had gekregen; terwijl de vijand nu elk oogenblik bloot stond aan eenen beslissenden aanval. In den nacht van den 15den op den 16den Augustus, nadat de vijand intusschen verscheidene goed gerigte schoten uit het kanon gedaan had, door welke nogtans niemand gewond werd, en nadat was opgemerkt, dat velen de kampong Bonjol ontruimden, rukte de majoor DE STURLER, te middernacht, tegen den uithoek van de berglinie. Hij rapporteerde aan den luitenant kolonel MICHELS, die ook ditmaal den aanval in zijn geheel bestierde, het navolgende:

«Met groote moeite bereikte men voor man, door middel van een bamboes, de borstwering, vermits de vijand ingraven had gemaakt, die het beklimmen van dezelve, zonder hulpmiddelen, onmogelijk maakten.

«Nadat de voorhoede binnen was, heb ik dezelve, om niet ontdekt te worden, zich op den grond laten neder leggen, en de sappeurs aan het werk gesteld, ten einde de borstwering te openen en een klein retranchement te maken.

«Toen dit voltooid was, heb ik de drie kompagnien doen oprukken en, zoodra die geheel binnen waren, gelast, de vijandelijke positie C in stilte te naderen en daarna met hevigheid te attaqueren, hetgeen met de meeste orde is bewerkstelligd; slechts één schot is uit die positie tegen de onzen gedaan, waarna de vijand overhaast de vlugt genomen heeft.»

De overste MICHELS zegt voorts in deszelfs verslag: «Mij persoonlijk, op den 16den dezer, vroegtijdig naar de versterking No. VIII. begeven hebbende, vergezeld van den kapi-

de kerk zelfe ontwaarde men eenen sterken zwavelreuk; gelukkig heeft men tot dusverre geene sporen van groote schade ontdekt.

FRANKFORT 19 Maart. Gedurende deze maand was de Bondsvergadering twee malen vergaderd. Graaf von Munch-Bellinghousen is nog niet uit Weenen teruggekeerd, en het is nu waarschijnlijk, dat hij in deze maand die stad niet zal verlaten.

De opperprediker Dr. Rommershausen te Aken heeft eene nieuwe wijze uitgevonden voor het vervaardigen van compansaaladen, welke meer met de eigenschappen der magnetische strooming overeenkomt; ook heeft hij verschillende gebreken aan dit belangrijke werktuig verbeterd.

HAMBURG, 20 Maart. Gisteren werd alhier het 25 jarig feest gevierd van het tijdperk, sedert hetwelk deze stad van vreemde overheersching werd bevrijd, de dag der onafhankelijkheid. Het feest was algemeen; het Hanseatisch genootschap, bestaande uit mannen, welke voor het vaderland gestreden hebben, heeft daartoe het meeste bijgedragen. De groote zaal der Börsenhalle was in eene kolossale tent veranderd, met rood en wit, de oude kleur der Hanzesteden, doorslingerd; de pijlaren waren op eene keurige wijze met wapens van den vrijheidsstrijd, en van en standaarden, onder welke dit legioen eens gestreden had, versierd. Na het houden eener toepasselijke redevoering, werd de plegtigheid met het zingen van eene jubelcantate, begeleid met pauken en trompettengeschal, besloten; 100 kanonschoten werden van de wallen gelost: in de stad, in de haven, op de Alster, op de rivieren, ja van daken en vensters, wapperden vlaggen van alle natien, terwijl des avonds eene bijna algemeene illuminatie plaats had, waarbij iedereen wedijverde, zooveel mogelijk, zijne geestdrift aan den dag te leggen. Heden had een schitterend diner plaats, waaraan de 260 krijgsmakkers deel namen, welke in 1813 en 15 gestreden hadden. De zaal, daartoe in gereedheid gebracht, was met smaak en doelmatige krijgstrofeën gedecoreerd. Eene heerlijke muziek werd door het instellen van verschillende feestdronken algewisseld, en de gulste vreugde paarde zich aan de aandoenlijkste herinneringen.

FRANKRIJK.

PARIS 22 Maart. In de zitting van de Kamer der gedeputeerden van heden zijn slechts eenige zaken van ondergeschikt belang behandeld geworden.

Bij een besluit van Z. M. den Koning is de minister van Marine gemagtigd, om aan de stad Albi 5,000 kilogr. brons te leveren, tot het oprigten van een standbeeld voor den beroemden zeereiziger Lapeyrouse. De algemeene raad van het departement van den Tarn had in zijne laatste zitting den maarschalk hertog van Dalmatië verzocht, de tolk te zijn van deszelfs wensch, dat het gouvernement zich, door het schenken van brons, van eene nationale schuld mogt kwijten. Deze wensch door den burggraaf Decares, afgevaardigde van het departement Albi, geuit, en door den maarschalk ondersteund, heeft gehoor gevonden. De commissie tot de oprigting van het standbeeld is gisteren bijeengekomen, om na het ontvangen van deze gift de gedeeltelijke uitvoering van het plan te bespoedigen.

Parl. Correspond. PARIS 22 Maart. De Kamer van gedeputeerden heeft de wet op de mijnen met eene groote meerderheid aangenomen. Bij den aanvang der zitting heeft de voorzitter aan de leden de lijst medegedeeld van de werkzaamheden, sedert de opening der zitting aan hare overwegingen onderworpen. Achtien ontwerpen van wetten of voorstellen zijn afgedaan, en er blijven nog 31 te behandelen; op 6 daarvan is reeds gerapporteerd, dus blijven er nog 25 rapporten uit te brengen. De voorzitter noodigde de Kamer uit, om zich ijverig met de afdoening van zaken bezig te houden.

In de Kamer der pairs heeft de minister van Binnenlandse zaken, die thans bijna hersteld is, de door de Kamer van gedeputeerden aangenomen wet op de geheime fondsen gebragt. Overigens heeft deze zitting niets van belang opgeleverd.

De heer Antoine Passy is benoemd tot rapporteur van de commissie, belast met het onderzoek van het voorstel van den heer Gouin over de conversie. Zoo als wij reeds hebben aangekondigd, volhardt de commissie bij de gedachten, dat de maatregel mogelijk en nuttig is, en zulks in weerwil van het tegenovergesteld gevoelen van den president van den Raad, in de commissie uitgedrukt.

Men verzekert, dat aan de houders van 5 pCts. de vrijheid zal worden gelaten om de aflossing tegen 100 francs, voor iedere 5 francs renten aan te nemen, of wel, om hun papieren tegen een ander effect, eene verminderde interest gevende, te verwisselen. De reductie op de rente zoude niet minder mogen zijn dan 70 centimes op elke 5 fr., en de verhooging

van kapitaal voor de verminderde rente niet meer dan 23 pCt. mogen bedragen. Men zou in bedenking geven, om de 5 pCt. in 3½ pCt. te veranderen, doch zoude zulks voor het Ministerie geenszins verplichtend worden gemaakt.

De houders van 5 pCt., welke noch de aflossing, noch de conversie mogten verkiezen, zullen derzelve inschrijvingen en renten à 5 pCt. gedurende vijftien jaren behouden, doch niet anders dan met onderwerping aan restrictieve maatregelen, welke strenger zullen worden, naar mate de afloop van die vijftien jaren naderen zal; terwijl de minister van Financiën zal gehouden zijn, om een omstandig verslag van hetgeen tot uitvoering der wet zal zijn gedaan aan de Kamer, en wel in de eerstvolgende jaarlijksche zitting, te geven. Door deze laatste bepaling wordt de kwestie netelig, en zou wel daardoor de val van het Kabinet kunnen veroorzaakt worden!

De *Messenger* spreekt van een adres, hetwelk men voornemens zoude zijn aan den Koning aan te bieden, ten einde Hoogstdezelfs aandacht te vestigen op den staat der Kamer en van het land, met bede, om het Koninklijk prerogatief te doen tusschen beiden treden, ten einde eenstemmigheid tusschen de drie magten te herstellen, daar anders de tegenwoordige omstandigheden niet dan ernstige ongelukken voor de nationale belangen zouden te weeg brengen. De *Courrier Français* kan aan deze tijding te minder geloof hechten, daar zulks lijnregt zoude aanloopen tegen de thans zoo algemeen gepredikt wordende beginselen, volgens welke de kroon geen invloed hoe ook genaamd op de politieke zaken behoort uit te oefenen. Een zoodanig adres zou dus, naar zijn gevoelen, het tegendeel bewijzen van hetgeen men bewijzen wil.

De verantwoordelijke uitgever van de *Mode*, zich in appel begeven hebbende tegen het arrest van het Hof van Assises, bij hetwelk hij bij défaut is veroordeeld, stond gisteren weder voor dat Hof terecht. Hij is na lange debatten tot een jaar gevangenis en 15,000 fr. boeten, (5,000 fr. minder dan bij défaut) veroordeeld. De suspensie van dat blad, gedurende twee maanden, is door het Hof niet meer uitgesproken.

SPANJE.

MADRID, 14 Maart. De generaal Seoane heeft in de zitting van gisteren de ministers geïnterpelleerd, betrekkelijk zekere uitdrukkingen, voorkomende in de *Gaceta di Madrid* van dien dag; hij verklaarde, dat die woorden eenen nieuwen aanval tegen de oppositie behelsden, welke slechts strekken kon, om de gemoederen meer en meer op te winden. Dien ten gevolge verzocht hij den ministers een middel te beramen, om eene scheuring te vermijden, en eindigde met te verklaren, dat hij altijd tot de wettelijke parlementaire oppositie had behoord, en daarbij blijven zou, tot dat het gouvernement van zijnen gang zou veranderen.

Men zegt, dat Flinter een hevig gevecht met de Carlsten, onder het bevel van Basilio, heeft gehad; zelfs verhaalt men, dat Basilio in handen van de Christino's zou zijn gevallen.

Een particuliere brief uit Madrid, dd. 14-dezer, in den *Constitutionnel* geplaatst, behelst de volgende tijding, waarvoor wij echter niet willen instaan.

Gisteren avond zijn de generaals Cordova en Seoane op het Koninklijk paleis ontboden en hebben eene lange conferentie met de Regentes en den heer Ofalia gehad, welke hun hebben voorgesteld: aan den eerste het bevel over het leger, en aan den tweede dat van Madrid op te dragen; beiden hebben die benoeming aangenomen, op voorwaarde, dat Espartero naar Madrid zou terug worden geroepen, voor dat men hem van zijn bevelhebberschap zou hebben ontzet. Naar het leger van het Noorden is een koerier afgezonden; doch men twijfelt, of Espartero in den strik zal vallen.

Men verzekert, dat heden avond alhier een buitengewoon koerier met dépêches voor het gouvernement is aangekomen, welke berigten, dat Basilio zich in de omstreken van Almada, in de divisie van Párdinas, 6 mijlen van Almodobar, bevindt, terwijl Flinter met 500 paarden twee mijlen van den vijand is verwijderd.

Alhier zal een nieuw dagblad, *el Progreso*, in het licht verschijnen; de heer Firmin Caballero, een der hoofden van de *Exaltados*, zal de voornaamste redacteur daarvan zijn.

Men verhaalt, dat de generaal Cordova Espartero zou vervangen; doch het is niet waarschijnlijk, dat H. M. de Koningin Regentes hare toestemming daartoe zal geven.

JACA 8 Maart. Heden morgen bevonden zich 1000 man Carlistische infanterie en 100 paarden op eene mijl afstands van Berdun. Men zeide, dat deze troepen de voorhoede nitmaakten van eene belangrijke legermacht, welke zich in de bergen zou bevinden; men weet niet, welke rigting deze expeditie nemen zal.

«Nog, behalve de hoogte en sterkte der borstwering, met zware *anwer-auer* begroeid, waardoor geheel *Bonjol* omsloten is, waren hier voor het militaire oog te bewonderen, de buitengewone verdedigingsmiddelen, door den vijand van binnen daargesteld, eerstens, om zich zoo veel mogelijk tegen het zware vuur te dekken, waarmede de kampong in alle rigtingen was geslioneerd, en tweedens, om ook dan, wanneer het aan onze troepen mogt gelukken, door de bres te komen, waar achter men nieuwe barricades had weten daar te stellen, het verder indringen allermoeijelijkst, zoo niet geheel onmogelijk te maken, zoo lang hij van de hoogten meester bleef: althans kan ik niet vaste overtuiging zeggen, dat, zoo een regstreeksche aanval op *Bonjol* vroeger ware beproefd, de overwinning niet dan ten koste van zeer veel bloed ware behaald geworden.»

Te dien opzichte aarzelt de generaal Cochius, die den 17den Augustus de positie op den berg en kampong *Bonjol* in oogenschouw heeft genomen, geenszins, om te verklaren, dat het hem onbegrijpelijk is voorgekomen, hoe de vijand zich deze positie heeft kunnen laten ontnemen. De generaal, dit belangrijk punt naar waarde schattende, heeft dan ook besloten, aldaar een etablissement op te rigten. Ter eere van dezen verdienstvollen bevelhebber heeft Zijne Excellentie de Gouverneur-Generaal bevolen, dat daaraan zal worden gegeven de naam van *Kolita Generaal Cochius*.

Het verblijf van Toanko man was niet met genoegzame zekerheid bekend. Op zijne overkomst, vrijwillig of gedwongen door de hoofden des lands, werd nog steeds gehoopt. Van den kant des vijands hebben velen zich vroeger of later onderworpen.

De generaal Cochius zwaait den verdienden lof toe aan

ITALIË.

NAPELS 27 Febr. De minister en president van den staatsraad alhier, Marchese di Pietracatella, die reeds door zijne werken over de Conversie der schuld en de maten en gewigten eervol bekend is, heeft onlangs een werkje uitgegeven over de inkomende regten op vreemde boekwerken. Z. Exc. beschouwt in hetzelfde de onmiddellijke opheffing der gezegde regten voor de beschaving en het algemeen belang dringend noodzakelijk. Het werkje baart in Napels veel opzien, daar in hetzelfde denkbeelden zijn geuit, die, zoo als men weet, der regering nimmer zeer welkom waren. Intusschen is het in de hoogere kringen met goeiegen ontvangen, en men veronderstelt reeds, uit dien hoofde, dat het doel zal treffen.

Aan den heer Wolfsberger, eenen Zwitser van geboorte, die op zijne reize in den Levant verschillende landschappen heeft gemaakt, welke voor ware meesterstukken worden gehouden, werd, voor zijne afreize van hier naar Rome, door een Engelsch kunstminnaar voor eene portefeuille met de schoonste Aquarelles 100,000 fr. geboden, welke hij echter niet aannam, daar hij zich niet aan de voorwaarden van den kooper wilde onderwerpen, om geene kopijen van dezelve voor zich te behouden. De grootvorst Michael heeft dezen kunstenaar, welke zich thans te Rome bevindt, tijdens Hoogstdezelfs hierzijn, op de vriendelijkste wijze naar Rusland uitgenoodigd, verwaars dan ook de heer Wolfsberger voornemens is zich in de lente van dit jaar te begeven.

GRIEKENLAND.

ATHENS 1 Maart. Men verhaalt als zeker, dat de heer Friskopis de betrekking als gezant bij de hooge Porte heeft geweigerd; de oorzaak daarvan schijnt niet bekend, echter is het te hopen, dat het gouvernement er op bedacht moge zijn, spoedig dezen gewichtigen post te doen vervullen. H. M. de Koning en de Koningin worden op hunne reize door het rijk overal met de luidruchtigste vreugde ontvangen; op den 4 dezer worden zij alhier terug verwacht. H. M. de Koningin heeft de jongste dochter van den gevallen held Marco Bozzaris tot hare staatsdame benoemd. Uit Lamia meldt men, dat verschillende benden Albanezen en Grieken langs de Turksche grenzen zwerven. Hun daarzijn wekt veel onrust in de Grieksche grensprovinciën. Weerzigen dagen geleden zijn de eerste Grieksche realen te Nauplia aangekomen; ook alhier verwacht men dagelijks een gedeelte van dezelve.

TURKIË.

KONSTANTINOPEL 21 Febr. De Sultan heeft van de gezanten van Engeland en Frankrijk, ten opzichte der krijgstoerusting van Mehemed-Ali van Egypte, officiële en geheel geruststellende berigten ontvangen. Uit Syrië wordt wel is waar gemeld, dat onder de troepen van Ibrahim eene sterke beweging heerscht, doch dat dezelve geene de minste vijandelijke gezindheid jegens de Porte kenmerkt, maar een gevolg is van de in die provincie aanhoudende oproerigheden. Reeds hebben tusschen de soldaten van Ibrahim en eenige troepen inboorlingen schermutselingen plaats gehad. De laatste hebben eene soort van partijgangers-korps gevormd, ten einde de indringende Egyptenaren te verontrusten. Ibrahim-Pacha heeft echter zoo goed zijne maatregelen genomen, dat elke poging, om zijne magt te verzwakken, slechts bijdraagt om dezelve te bevestigen. Voor den Grooten Heer kunnen daaruit echter niets dan onaangenaamheden voortvloeijen, daar de Egyptenaren gewoon zijn denzelven als de oorzaak van alle bezwaren, die Ibrahim ontmoet, te beschouwen. Op deze wijs neemt de haat, welke reeds zoo hoog gestegen is, en Ibrahim, even als zijnen vader, tot eenen erfvijand der Porte maakt, van dag tot dag toe. De Porte is echter geheel onschuldig aan deze gebeurtenissen, doch verbergt evenwel hare vreugde niet, telken reize, wanneer zij vernemen, dat de Egyptenaren eenig nadeel hebben geleden. De door Mehemed-Ali ongekochte personen, die den Sultan omringen, geven den Pacha daarvan nauwkeurig berigt. Deze neemt, gelijk men zegt, daarvan acte, en schijnt slechts het oogmerk af te wachten, om van zijnen kant zich over de onheilen der Porte te kunnen verheugen. In den laatsten tijd is druk met Servië onderhandeld; aan vorst Milosch is eene expresse gezonden. De betrekkingen met Griekenland worden immer vriendschappelijker. Het versterken van het Engelsche smaldeel in de Middellandsche Zee schijnt den admiraal Roussin te verontrusten. De Porte is daarover zeer verheugd; zij gelooft, dat zulks alleen ten baren behoeve geschiedt, en dat het Engelsche gouvernement meer schepen naar de Middellandsche Zee zendt, om, in geval van nood, de regten van den Sultan op Algiers te helpen verdedigen. Z. H. bedriegt zich echter zeer; de Engelsche regering heeft geheel andere bedoelingen.

Een te Malta uitkomend dagblad schrijft aldus over de toerusting van den Pacha van Egypte: In de arsenalen van

de officieren en manschappen, welke bijgedragen hebben tot deze heugelijke overwinning, op den 21sten verjaardag van het weder in bezit nemen der kolonie door het Nederlandsch bestuur. In het bijzonder hebben de luitenant-kolonel MICHELS en de kapitein der genie ONDAATJE, zich eervol onderscheiden. Meer anderen zou de generaal nader bij name noemen. De meeste lof, over de herstelling der eener onzer wapenen op *Sumatra*, komt gewis aan den bevelhebber des legers, den generaal majoor COCHUIS, toe.

BLADVULLING.

Uit de reize van eenen Engelschman door *Arabie* ontleenen wij volgende anecdote:

Bij het aanbreken van den dag gebruikten wij eenige uitmuntende koffie door de Bedouïnen voor ons bereid. In plaats van dezelve te malen, als wij, verbrijzelen zij de boonen tusschen twee steenen, en zulks al voor dadelijk gebruik. De bijvoeging van melk en suiker is hun onbekend, en daar zij minder water gebruiken, dan men in *Europa* gewoon is, hunne koffie bijzonder sterk. Onderwijl stond eene groep Bedouïnen onze nabijheid met vuur te twisten, over het vraagstuk, of Lady STANHOPE kon geacht worden het volle bezit harer zielsvermogens te genieten dan wel of haar verstand verbijsterd was. De een beweerde, met de grootste welsprekendheid, dat eene zoo goede, zoo edele, zoo liefderijke, zoodanige vrouw onmogelijk van het genot harer zielsvermogens verstoken kon zijn. Een andere beweerde, op grond harer zonderlinge grillen, en sterk het tegendeel. Eindelijk verzocht en verkreeg een zeer oud man met een sneeuw-witten baard, het woord: «Zij is krankzinnig,» zeide hij en fluisterend, alsof hij vreesde, dat zulk een vergrijp tegen de gevestigde gewoonte buiten den kring zijner toehoorders mogt vernomen worden, voegde hij er bij: «zij is krankzinnig, want — zij doet suiker in koffie!» Dit besliste. —

tein van den generalen staf CYRÉ en mijnen adjutant, den eersten luitenant van SOMEREN BRAND, beklom ik van daar het punt B, hetwelk van de andere zijde door de onzen reeds overmeesterd was, en vervolgde mijnen weg langs de nu door ons geoccupeerde vijandelijke linie tot in C, alwaar ik den majoor DE STURLER ontmoette. Ik vermeende van deze hoogte te bespeuren, dat de kampong *Bonjol* geheel was ontruimd, of dat daar althans zeker weinig tegenstand meer zou te duchten zijn. Ik gelastte onmiddellijk, dat eene kompagnie van het 6de bataljon infanterie mij volgen zou, en daald naar *Bonjol* neder, na alvorens met de vlaggen het afgesproken sein te hebben laten doen, waarop ook de troepen van den linker vleugel zouden inmarcheren. Langs een uit C, niet steil aflopend, voetpad, tot aan de rivier achter *Bonjol* gekomen, kregen wij bij het passeren derzelve eenige gewerschoten uit *Talong* of het zoogenaamde *Pantjoerang VII* en zonder eenig nadeel geleden te hebben, kwamen wij binnen de kampong *Bonjol*, door eene aan de oostzijde openstaande poort. Ik trok onmiddellijk de kampong door tot aan de westelijke borstwering, waar ik het hoofd der kolonne van het 1ste bataljon, dat onder bevel van de majoor, nu luitenant-kolonel VAN DER SCHALK, door de westelijke bres was binnengeedrongen, ontmoette. Terwijl ik de troepen in orde liet scharen, gelastte ik den 1sten luitenant MILLET, van het 1ste bataljon, zich met 25 man naar de noordelijke zijde der kampong te begeven, ten einde de bewegingen van den vlugtenden vijand gade te slaan. Deze bray-officier, zich buiten de borstwering begevende, door een poort, welke op *Talong* uitziet, werd door eenen vijandelijke kogel in de borst getroffen, en moest alzoo het eenigste slagtoffer zijn op dezen heugelijken dag van overwinning.

CAVE 19

Extracten uit de Tweede en Derde Editie, van MAANDAG 26 Maart 1838.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 25 Maart. Men schrijft ons, dat door Z. M. zijn oom aan de westkust van Guinea: tot eersten boekhouder, tevens waarnemende de functiën van fiscaal en secretaris, met den titulaire rang van Kapitein, C. J. van Steen, en Maarschalk, thans kommissaris van politie te Tilburg, tot tweeden boekhouder en ontvanger, tevens belast met dienst als intendant van oorlog voor de administratie van de depôt der Afrikaansche werving te Elmina en elders, met den titulaire rang van luitenant, J. C. Verhoef, thans te Breda, alsmede tot assistent ter voormelde kust, W. G. Berx te Haarlem.

Aan de bij ons ontvangen *Jarassche Couranten*, loopende 6 Dec. 11, ontleenen wij het navolgende. Door Z. Exc. den gouverneur-generaal is, ten gevolge eener provisionele commissie van het bestuur ter westkust van Sumatra, benoemd, tot civiel en militair gouverneur aldaar, de kolonel V. Michiels, terwijl tot residenten van Padang en Ayer-Regies benoemd zijn: A. J. Vriesman, thans assistent-resident van Patjitan, en de kapitein C. P. C. Steinmetz, thans aghebbert in de Padangsche bovenlanden, zijnde deze tevens eervol ontslagen uit zijne betrekking als adjudant van den gouverneur-generaal; terwijl al verder de tegenwoordige resident van Padang, M. Francis, in verband daarmede naar aanleiding zijner verzoeken, als zoodanig eervol is ontslagen; zijnde eindelijk tot secretaris, met rang van adjutant-resident bij den gouverneur ter westkust van Sumatra, benoemd, J. van der Linden, secretaris bij den resident van gemelde kust.

Voorts zijn door Z. Exc. nog benoemd: tot assistent-resident van Patjitan J. Canievisscher, assistent-resident van Salatiga tot assistent-resident van Salatiga J. L. B. Engelard, laatste assistent-resident van Sarapoca (Melukkos); tot luitenant en equipagemeester te Samarang P. J. Hoppel, luitenant ter zee 1ste klasse en onder-havenmeester te Batavia, van vervanging van den haven- en equipagemeester II. van Lommestein, aan wien een onbepaald verlof uit 's lands dienst is toegestaan; tot secretaris en fiscaal bij de regtbank in den ommevang in de Soerabaysche afdeeling Jhr. Mr. H. C. in den Vrij, ambtenaar ter beschikking van den resident in Djoejakarta; tot onder-havenmeester te Batavia de luitenant ter zee der 1ste klasse G. E. Pool, onder-havenmeester te Soerabaya; tot onder-havenmeester te Soerabaya de luitenant ter zee der 1ste klasse D. J. De Man; tot secretaris en fiscaal bij de regtbank van ommevang in de Samarangsche afdeeling D. F. Schaap, tweede kommissie op het residentie-kantoor te Batavia; tot kassier bij het vendu-kantoor te Samarang J. Geib, tweede kommissie der tweede klasse op het residentie-kantoor aldaar; tot tweeden kommissie der tweede klasse op het residentie-kantoor te Samarang M. C. Enkelman, derde kommissie bij dat kantoor, en tot derden kommissie bij dat bureau, J. Sineek, klerk bij den assistent voor de comptabiliteit aldaar.

Ter beschikking van den Gouverneur van de westkust van Sumatra zijn gesteld: J. Prins, controleur der landelijke inkomsten en kultures van de eerste klasse, en R. C. van Prehn; eervol ontslagen: de ambtenaar ter dispositie van den resident van Sumatra's westkust, H. A. Hilling, en ontslagen, onder toekenning van wachtgeld, de ter dispositie van den resident ter westkust van Sumatra gestelden ambtenaar, A. M. van Schoor.

Verder is bepaald, dat de eerste kommissie der eerste klasse op het residentie kantoor te Soerabaya, N. Coblyn, met 1. Januarij 1838 zal zijn onthoven van de betrekking van ontvanger van het regt van successie en overgang aldaar, en dat van dat tijdstip af aan het agentschap der Samarangsche weeskamer te Soerabaya met de functiën van dien post zal zijn belast. Door Z. Exc. zijn ook nog bij het militair departement bevorderd: bij het korps der genie en sappeurs: ten eerste luitenants, bij den staf der genie, de tweede luitenant G. H. Uhlenbeck, bij de sappeurs, de tweede luitenant L. J. L. T. van Gorkum en A. H. J. G. van Hamel; en op verzoek gepensionneerd, de kapitein bij het algemeen depôt C. Maclean. Door Z. Exc. den gouverneur-generaal is eene resolutie genomen, waarbij de ontvangers van het regt van successie en overgang worden gemagtigd, om bij het doen van aangiften door diakonen, bestuurders van weeshuizen en van andere daarmede gelijkstaande liefdadige gestichten in Nederlandsch Indië van de nalatenschappen van personen, voor rekening der gestichten begraven, doch buiten dezelve overleden zijnde, genoegen te nemen met eene verklaring *zonder presentatie van eede*, dat, voor zoo veel hun bekend is, de overledene geene goederen hoegenaamd heeft nagelaten, waarvan dat regt verschuldigd zou zijn; en om misdien in zoo verre af te wijken van de op dit stuk gegeven algemeene voorschriften, bij het laatste gedeelte van art. 7 der ordonnantie op dat middel.

's GRAVENHAGE 24 Maart. De beantwoording, betreffende de bedenkingen, begrepen in de processen-verbaal der afdeelingen van de Tweede Kamer, ten aanzien van het ontwerp van wet, tot uitgifte van lousenten op een gedeelte der schuld, ten laste der overzeesche bezittingen, en tot het doen van voorschotten voor openbare werken, is heden aan de leden der Staten-Generaal rondgedeeft. Daaruit blijkt, dat de Regering, bij het onderzoeken van al de bedenkingen en vragen, omtrent het nuttige en noodzakelijke der werken zelve, en de vraag, of de uitgaven, daarvoor vereischt, in verband staan tot de opbrengsten, welke er van te wachten zijn, zich het bezwaarlijke niet heeft kunnen ontveemen, om ter gelegenheid van de overwegingen in de vergadering der Staten-Generaal zoo zeer af te dalen in de bijzonderheden van werken, die aanvankelijk zijn ontworpen door ambtenaren, met de vereischte speciale kundigheden voorzien, welke niet verzuimd hebben, ook plaatselijk, deskundigen te raadplegen, — die voorts in overweging zijn gebracht bij bijzondere kommissiën, tot welke sommigen, bij de uitvoering regtstreeks belanghebbenden mede geroepen zijn, en die, eindelijk, door den Koning, naar aanleiding en op grond van al deze voorafgaande onderzoeken, en in overeenstemming met de bestaande bepalingen van de grond-

wet ten aanzien van den waterstaat en de openbare werken, noodzakelijk en nuttig zijn geoordeeld.

Intusschen zal de Regering, zoo veel de aard der overwegingen bij de vergadering toelaat, gaarne gepaste ophelderingen geven, en dus te gemoet komen aan het verlangen der afdeelingen, om met de omstandigheden en beweegredenen, die de Regering tot de onderhavige voordragt hebben doen besluiten, te worden bekend gemaakt, en daartoe, in de eerste plaats, in eene beschouwing treden van de onderscheidene werken, tot welker daargestelling de middelen aan de vergadering zijn gevraagd.

Wat het eerste dier werken betreft, namelijk het aanleggen van een' Spoorweg van Amsterdam naar Arnhem, wordt in de memorie van antwoord gezegd:

Het is bekend, dat van onderscheidene zijden, en zelfs sedert eenen vrij geruimen tijd, op den aanleg van eenen Spoorweg is aangedrongen; daaronder hebben zich ook stemmen doen hooren, welke men mag veronderstellen, dat de belangen van den handel op prijs weten te stellen.

En inderdaad mag het er voor worden gehouden, dat hier niet bedoeld wordt voordeel te bejagen ten koste van anderen, maar wel, om te behouden hetgeen bestaat, en alzoo geen gevaar te loopen om eene afbreuk te lijden, waarover men zich grootelijks zou moeten beklagen, wanneer die eenmaal onherstelbaar geworden is. De Regering heeft gemiddeld met dit doel aan de stem van den handel en van velen des wel onderdigen gehoor te moeten geven, en niets te mogen verzuimen, wat strekken kan, om eene zaak van zoo veel gewigt, als de buitenlandsche handel, te behoeden voor een bedroefd gevaar, hetwelk geenszins hersenschimmig is.

Men bevindt zich toch hier, in zeker opzigt, in dezelfde gesteldheid als het Groothertogdom Baden. Zoo lang de aanleg eens grooten ijzeren spoorwegs als eene voor dat land op zichzelf staande zaak moest worden beschouwd, oordeelde men geene beschikking daaromtrent te moeten nemen; doch zoodra men de zekerheid bekwaam, dat aan de andere zijde van den Rijn tot zoodanigen aanleg besloten was, haastte de regering aldaar zich, om de Stenden buitengewoon bijeen te roepen, ten einde een werk tot stand te brengen, hetwelk op dertien miljoen guldens begroot is, en zulks met het blijkbaar te kennen gegeven doel, om hetgeen men tot nog toe genoot niet te zien verloren gaan, en datgene te behouden, wat de natuurlijke betrekkingen van het land medebrengen.

Elke staat toch behoort zijnen toestand niet blootelijk te beoordeelen op zichzelf, maar naar de veranderingen, die deze toestand, door hetgeen elders plaats heeft, noodwendig ondergaat.

Wanneer men voorts de zaak, zoo als meermalen gezegd is, beschouwt uit het oogpunt van het openbaar verkeer, zoo mag men wel als eene waarheid aannemen, dat alle bevrediging onzer materiële behoeften en alle ontwikkeling der krachten, in den uitgestrektsten zin, aan het openbaar verkeer te danken zijn, en dat elke verbetering in meerdere gemakkelijheid van dit verkeer steeds den weldadigsten invloed op de maatschappij in het algemeen uitoefent.

De Regering zou verneemen aan hare verplichting te kort te doen, indien zij geen gevolg trachtte te geven aan eene zaak van zoo groot gewigt, en zij staat te meer in dit gevoelen, nu het nitzigt ontstaan is, dat, door den voorgenomen aanleg eens ijzeren spoorwegs door Baden, de geheele en onmiddellijke gemeenschap met Zwitserland en verder met Italië uitnemend zal worden bevorderd; zij oordeelt van hare zijde niets te mogen verzuimen, om, al ware het zelfs met eenige opoffering, tot stand te brengen een middel, dat strekken moet, om niet alleen te behouden, hetgeen bestaat, maar zoo mogelijk aan handel en verkeer meerdere uitbreiding te geven, en de concurrentie niet af te snijden met hetgeen elders wordt aangewend. Zij verneemt, dat hiervoor eene zedelijke noodzakelijkheid bestaat, ook zonder dat men enigzins geleid behoefte te worden door eene blinde zucht om anderen na te volgen.

Verder is in deze memorie hoofdzakelijk betoogd: 1. dat de verbetering en verdieping der waterwegen in geen deele den spoorweg kan vervangen; 2. dat, wanneer men stoomwegen op de gewone wegen zou willen aanleggen, zulks geenszins op de meest bestaande wegen zou kunnen plaats hebben; 3. dat de rigting van den spoorweg natuurlijk het gereedste zou zijn over Hilversum naar Utrecht, doch dat de overwegende belangen der militaire defensie zich hiertegen verzetten, weshalve men heeft moeten besluiten om tot de rigting over Abcoude en langs de Vecht over te gaan; 4. dat het passeren over lage en moerasrige gronden geen bezwaar van eenig aanbelang kan opleveren; 5. dat met den aanleg van den spoorweg alsnog geen aanvang is gemaakt; 6. dat het om onderscheidene redenen hoogst bezwaarlijk is, ten aanzien van het tijdsverloop, dat voor de uitvoering van dit werk wordt vereischt, iets bepaald te zeggen; en 7. dat, wanneer men de ondervinding raadpleegt van hetgeen op andere wegen van dezen aard plaats heeft, men met gerustheid mag vertrouwen, dat in een land, waar handel en verkeer reeds zoo belangrijk zijn, en steeds neigen tot uitbreiding, ook de bedoelde onderneming onmisbaar de kosten moet kunnen goedmaken, en eene winstgevende onderneming zal zijn.

Wat de schadeloosstelling voor de in te nemen gronden betreft, verklaart de Regering, dat zij bij het aanleggen van werken van openbaar nut steeds getracht heeft om deswege met de eigenaars in der minne overeen te komen, en zij durft zich gerustelijk op de bestaande ondervinding beroepen, of hieromtrent niet de meeste billijkheid heeft plaats gegrepen, gelijk ook nu de belangen der ingezetenen, in dit opzigt, met de meeste zorgvuldigheid onder het oog worden gehouden.

Zeer belangrijk is het volgende antwoord der Regering, omtrent de vraag, of het niet raadzaam ware deze werken aan particuliere associatiën op te dragen.

Hoezeer de Regering geenszins afkeerig is om, gelijk zij in vele gevallen gedaan heeft, de uitvoering van publieke werken aan particuliere associatiën, tegen afstand der inkomsten, op te dragen, zoo moet zij bij de meening volhouden, dat er in het onderhavige geval alle reden bestaat, om hiertoe niet te besluiten.

Zij houdt het voor noodzakelijk, dat men meester blijve

van het tarief der regten, en ziet niet in, hoe het mogelijk zou zijn, met particulieren eenige verbindtenissen te gaan, gegrond op *variabele tarieven*.

Er zijn, zoo als meermalen is opgemerkt, tot nog toe twee systema's in dezen gevolgd, en opmerkenswaardige precedenta kunnen, zoowel voor het eene als voor het andere, worden aangevoerd; doch geen van dezelve berust op zoo langdurige ondervinding, dat zij op den ontwerp van weg-gebruik van toepassing zoude zijn; bovendien is de weg van een te overwegend groot belang, dan dat men de billijke beschikking daarover, althans vooreerst, zou kunnen afstaan. Dit neemt echter niet weg, dat die afstand wellicht in het vervolg zou kunnen plaats hebben, wanneer men door de ondervinding zal hebben geleerd, op welke billijke voorwaarden de bedoelde weg in concessie zal kunnen gegeven worden.

Evenzeer verneemt de Regering, dat het zeer moeilijk zoude zijn, thans reeds omtrent het gebruik of de exploitatie van den weg te beslissen, wijl zulks voorkomt eene zaak te zijn, die aan rijpe overweging behoort onderworpen te worden; alleenlijk meent men te moeten opmerken, dat de aanleg door of voor rekening van den Staat geenszins medebrengt, dat het gebruik niet, voor een meer of minder ruim tijdvak, aan particulieren of associatiën zou kunnen worden afgestaan, wanneer eenmaal alles op eenen vasten voet geregeld is en blijven kan, zelfs in het geval, dat de Staat den eigendom deswege aan zich houdt.

Eindelijk moet worden opgemerkt, dat de Regering niet geweigerd heeft om den aanleg van ijzeren spoorwegen aan particuliere associatiën toe te staan; zij heeft in tegendeel zoodanige concessie verleend voor eenen spoorweg van Amsterdam naar Haarlem. — De verdere aanzoeken, daartoe aan haar gedaan, heeft zij alleenlijk gemeend in advies te moeten houden, en daarop niet te kunnen beschikken, vóór dat omtrent andere belangrijke zaken zou zijn beslist, waaronder het tegenwoordig onderwerp ook wel mag gerekend worden.

De vraag, of het niet verkieslijker ware, de onderscheidene objecten van de voorgedragene wet van elkander af te scheiden en daarvan afzonderlijke voordragten te doen, moet ontkennend worden beantwoord, om redenen, dat, hoezeer in den eersten opslag en bij eene oppervlakkige beschouwing, de bedoelde objecten, de eene meer en de andere minder, als regtstreeksche, plaatselijke of provinciale belangen kunnen worden aangemerkt, nogtans, bij nadere overweging, derzelver gebruik en gevolgen niet kunnen worden ontkend te zijn algemeen, en ter bevordering van het algemeen welzijn des lands grootelijks te strekken en uit te loopen; terwijl alhier ook niet dient uit het oog te worden verloren het verband dezer vereeniging met de eenheid van den financiëlen maatregel ter voorloopige bestrijding der kosten, zoo als die van het hoogste gewigt is, om allen onnoodigen onslag en verwikkeling voor te komen, en zonder welke vereeniging men zich nauwelijks een' goeden uitslag dezer geldelijke operatie zou durven voorstellen, door het gemis van welken uitslag nogtans de beste pogingen tot daargestelling dezer hoogst nuttige en noodzakelijke onderwerpen zouden kunnen falen.

Ten aanzien van den financiëlen maatregel, tot het voorloopig bekostigen dezer werken voorgedragen, en waartoe betrekkelijk is de tweede categorie der bedenkingen, door de afdeelingen van de Kamer in het midden gebracht, verneemt men te moeten aanmerken:

1°. Dat hier geene kwestie is van het aangaan van eene nieuwe schuld, maar om alleen een reeds bestaand fonds, zoo lang het niet tot deszelfs eerste bestemming kan of behoeft gebruikt te worden, voor een' tijd tot het daargestellen der voorgenomen werken, en alzoo tot bevordering van het algemeen welzijn, te benutten.

2°. Dat de interesten van het in dezen bedoeld kapitaal van dertig miljoen guldens, door de overzeesche bezittingen, krachtens bestaande wetsbepalingen, jaarlijks verschuldigd zijn en gedragen worden, zoodat, ook uit dit oogpunt beschouwd, en uit het tijdelijk gebruik van dat kapitaal, geen nieuw bezwaar kan ontstaan.

3°. Dat het niet naauwkeurig is, dat met 1845, het dan nog overschietend bedrag van het kapitaal van dertig miljoen schuldbekentenissen van het amortisatie-syndicaat, rentende 3½ pCt., moet worden afgelost, daar toch, bij het 5de artikel van het Koninklijk besluit van 1 Junij 1830 (*Staatsblad* N°. 13), in het toenmalig belang der geldschietters, is bepaald, dat deze schuldbekentenissen niet vroeger, dan in het gemelde jaar 1845 zullen worden afgelost, en dat inmiddels jaarlijks een bedrag van f 300,000 tot inkoop derzelve zoude worden aangewend, aan welke verplichting door het amortisatie-syndicaat is en nog steeds wordt voldaan. Blijkende alzoo uit den geheel inhoud van het Koninklijk besluit, dat de aflossing na 1845, zoowel als de tijd en de wijze van dezelve, geheel *facultatief* is gelaten.

4°. Dat ook het aanwijzen van het kapitaal van 30 miljoen 4 pCts. Oost-Indische schuld, tot een tijdelijk gebruik ten algemeenen nutte, geene verandering brengt in het bedoelde bij § 1 van artikel 4 der wet van 24 April 1836 (*Staatsblad* N°. 11), in zoo verre daarbij het gebruik voor het amortisatie-syndicaat tot deszelfs ware en oorspronkelijke bestemming wordt bewaard en voorbehouden.

5°. Dat al verder de belangen van de houders der 3½ pCt. schuldbekentenissen door de voorgedragen beschikking in geen deele worden benadeeld. Het meergemelde kapitaal Oost-Indische schuld is wel bij de wet daargesteld tot vervanging van de vroegere uitkeeringen uit de koloniale kas, en deze uitkeeringen zijn werkelijk bij het Koninklijk besluit van den 1 Junij 1830 tot waarborg voor het kapitaal van 30 miljoen 3½ pCt. schuldbekentenissen aangewezen, doch niet alleen en op zich zelve, maar met al de bezittingen en inkomsten van het amortisatie-syndicaat, en deze bepaling schijnt dus niet te moeten uitsluiten een nuttig gebruik van bezittingen, welke in allen gevallen niet vroeger dan in het jaar 1845 tot aflossing kunnen worden aangewend.

6°. Dat het opheffen of het doen blijven bestaan van het amortisatie-syndicaat ter dezer zake niets toe of afdoet, vermits de bestaande waarborgen worden behouden, en er in allen gevallen eene liquidatie zal moeten plaats hebben, welke door deze omstandigheid niet van aard verandert.

7°. Dat het doen van eene bijzondere negotiatie, tot het verkrijgen van gelden voor het daargestellen van de bedoelde werken, behalve hetgeen daaromtrent reeds in de memorie

van toelichting is gezegd, worden op dit oomblik met een doelmatig is voorstellen, in de eerste plaats in de eerste noodzakelijke bestaat, maar er alleen meerder verwickeling zou geboren worden uit de emissie van een nieuwe soort van papier; terwijl daarentegen het tijdelijk gebruik van een bereids bestaand fonds en het transformeer van hetzelfde in fondsen, die een courante waarde ter bezee verkregen hebben, zich door deszelfs eenvoudigheid en gemakkelijke aanprijst.

84. Dat juist de reeds spoedig op handen zijnde openlegging van den staat van het amortisatie-syndicaat aanleiding zal kunnen geven, om alsdan te beoordeelen, hoelang het tijdelijk gebruik zal kunnen voortduren, en men dan, met meerdere kennis van zaken, het tijdstip zal kunnen berekenen, waarop de restitutie van het kapitaal, geheel of gedeeltelijk, zal behoeven plaats te hebben; zoo ook, wanneer zal kunnen worden overgegaan tot de voordragt der maatregelen van voorziening, bedoeld in het laatste gedeelte van art. 3 der voorgedragen wet, en van welken aard en natuur deze maatregelen zullen moeten zijn.

(Het vervolg in de Courant.)

Men verneemt, dat Hottus in de gevangenis zijnen advocaat heeft beleden, de misdaden, om welke hij is veroordeeld, te hebben begaan.

De heer Picard, sedert drie jaren regisseur-generaal van onzen Franschen Schouwburg, en aan wien wij de fraaije *mises en scène* van *la Juive*, *les Huguenots* en andere opera's te danken hebben, zal geen deel van de zamenstelling van de nieuwe administratie uitmaken, maar is met primo September geëngageerd voor het Antwerpsche tooneel; de habitués van onzen Schouwburg zien den heer Picard, uit hoofde zijner verdiensten, met leedwezen vertrekken.

DORDRECHT 24 Maart. Heden namiddag ten drie ure is met goed gevolg te water gelaten, het Kofschip de *Eendragt*, van de werf der Scheepsbouwmeesters C. van Limmen en Zoon, en daarna onmiddellijk de kiel gelegd van een Barkschip van omtrent 400 last, genaamd *Pictura*, bestemd voor de vaart op Oost-Indië, voor een reederij, gevestigd alhier, onder het Boekhouderschap van den heer H. Brunner.

ENGELAND.

LONDEN 22 Maart. Gisteren was het Huis der lords niet vergaderd. In het Huis der gemeenten zijn weder verschillende petitiën ingediend, en de bill over den dag des Heeren, die de commissie van liefdadigheid in Ierland, alsmede de bill over de onkosten bij de verkiezingen, ten tweeden male gelezen.

Ten 7 ure werd het Huis geadjourneerd.

Bij het gouvernement zijn dépêches van Canada ontvangen, doch omtrent dezelve is nog niets bekend. Volgens een ministerieel dagblad, is de kroonning van H. M. in de maand Juni bepaald; andere bladen verzekeren, dat dezelve op den 18 Juni, den jaardag van den veldslag van Waterloo, zal plaats hebben.

Gisteren heeft H. M. op het paleis van St. James een groot lever gehouden, waarbij al de gezanten aan het Engelsche hof tegenwoordig waren. Voor het lever heeft de Oostenrijksche gezant, prins Esterhazy, een afzonderlijk gehoor bij H. M. gehad.

Door den secretaris van Buitenlandsche zaken, den heer Sa da Bandeira, te Lissabon, is eene circulaire gezonden aan alle Portugesche consuls, zoo te Rio-Janeiro als elders, waarin hun streng bevolen wordt te letten, dat geene vreemde schepen onder Portugesche vlag varen, daar geene naturalisatie, met uitzondering van stoombooten, aan vreemde vaartuigen in Portugal wordt verleend, en alzoo voor het waken van den slavenhandel te waken, welke, bij een besluit van het Portugesche gouvernement, dd. 10 December 1836, stellig is verboden.

DUI TSCHLAND.

STUTTGART 16 Maart. Uit goede bronnen verneemt men, dat professor Ewald stellig beroepen is naar de universiteit van Tübingen, alwaar deze beroemde oosterling in den loop van het volgend semester zijne cursus zal beginnen.

MÜNCHEN 18 Maart. De werken: *Reizen door Zuid-Duitschland en het Noorden van Italië*, van Dr. Gistl, en *le livre du peuple*, van Lamennais, zijn alhier in beslag genomen.

In het begin dezer maand zijn niet minder dan vier nommers van de Hanoversche, en even zoo vele van de Leipziger *Allgemeine Zeitung* in beslag genomen.

De graaf van Galen heeft in den *Hamburger Correspondent* doen bekend maken, dat hij niet, zoo als de zuidelijke bladen verzekeren, den aartsbisschop van Keulen en Dr. Görres tot gevaders van zijnen onlangs geboren zoon heeft gekozen, en dat al de acht namen, aan het kind gegeven, geene andere betrekking hadden, dan op leden der familie.

De stad Osnabrück heeft bij de Bondsvergadering eene klage ingediend; wegens het vernietigen der grondwet van Hanover.

FRANKRIJK.

PARIS, 23 Maart. In den nacht van den 22 dezer ontstond er brand in het magazijn van mad. Armand, rue Faydeau No. 22. Deze dame, afwezig zijnde, had het beheer toevertrouwd aan haren zoon en eene winkeljufvrouw. Toen deze laatste ten half twee ure ontwaakte, had de vlam reeds zulke vorderingen gemaakt, dat het bijna onmogelijk was den jongen Armand te redden. Alle goederen werden eene prooi der vlammen, die, uit zeven ramen te gelijk naar buiten dringende, zich spoedig aan de bovenverdiepingen mededeelde, welke door den heer doctor Giron de Buzareigne werden bewoond. Onder de vele goederen, die verbrand zijn, is ook het verlies van twee schilderijen van groote waarde te betreuren. De oorzaak van dit ongeluk is waarschijnlijk het in brand geraken van eene console, die, te dicht aan den schoorsteen geplaatst, vlam heeft gevat en dezelve aan het papieren behangsel heeft medegedeeld. De schade wordt op niet minder dan 70,000 francs geschat.

In de zitting van de Kamer der gedeputeerden van heden is het voorstel, betreffende het verlenen van een pensioen van 3,000 frs. aan de weduwe van den generaal Daumesnil, met eene groote meerderheid aangenomen. Vervolgens hebben de beraadslagingen over een credit van 900,000 fr. voor de militaire pensioenen, eenen aanvang genomen.

Part. Corresp. PARIS 23 Maart. De Kamer der gedeputeerden levert dagelijks een vreemd schouwspel op; gisteren heeft dezelve zich onledig gehouden met de discussie ten

aanzien van het wet op de spoorwegen, en het eerste grondslag der wet behelste, is verworpen, en desniettegenstaande heeft men, een voor een, al de overige artikelen dezer alzoo onthoofde wet moeten bediscutiëren. Wel is waar, zijn al deze artikelen gaande weg verworpen, maar is dat geen tijd verliezen om tot een vooruit bepaald resultaat te komen? Vreemd zoude het geweest zijn, dat, na het verwerpen van al deze artikelen, bij de stemming op het geheel der wet dezelve ware aangenomen geweest, zoo als men laatstelijk gezien heeft, dat eene wet, artikelsgewijze aangenomen, bij de algemeene stemming verworpen is.

Het grootste gedeelte der dagbladen is heden opgevuld met de tijdingen uit Portugal, en vele derzelve voorspellen, dat Madrid eerlang het tooneel van soortgelijke gebeurtenissen zijn zal, zonder bij de Koningin van Spanje, of de regentes denzelfden moed als bij Donna Maria te vinden. Donna Maria wordt, wel is waar, beschermd door de tegenwoordigheid in de rivier van Lissabon, van Fransche en Britsche oorlogs-vaartuigen.

Over het algemeen zijn de Parijsche dagbladen op heden van alle belang ontbloot, maar men verwacht tegen de volgende week belangrijke discussiën, zoo het waar is, dat de conversie der renten en de Algiersche aangelegenheden de eerste onderwerpen zullen zijn, welke aan de beraadslagingen der Kamer zullen worden onderworpen. Hieruit zou wel eene kabinetskwistie kunnen voortkomen.

BAYONNE 19 Maart. De expeditiën maken toebereidselen om zich eerlang op marsch te begeven. De Noordsche zendingen begeeren zulks en bieden slechts op die voorwaarde, zegt men, geld aan; maar tot dus verre zijn de Navarresen en Baskiërs niet geneigd den Ebro over te trekken; de Kastiliaansche bataljons willen marcheren; Guergué is het eenig opperhoofd, dat eenen goeden wil toont, alle anderen zijn gebannen of zitten in de gevangenis. Men verzekert, dat Don Carlos het bevel aan Villareal heeft aangeboden.

Part. Corresp. BAYONNE 19 Maart. Het gerucht verspreidt zich, dat Basilio, door Flinter overrompeld, eene nederlaag heeft geleden, krijgsgevangen genomen en gefusileerd is; men zegt, dat deze dépêche den 14 dezer door eenen buitengewonen koerier uit Madrid is overgebracht.

SPANJE.

SARRAGOSA, 16 Maart. Deze stad is rustig, doch men zegt, dat Cabrera aan het hoofd van 9,000 man zich te Belchito bevindt, en de expeditie zou zich, naar men verneemt, op eenen kleinen afstand van Huesca bevinden. Tusschen den bevelhebber van den staf van Cabanero en den tweeden bevelhebber van Sarragossa heeft eene briefwisseling plaats gehad, betreffende de uitwisseling van krijgsgevangenen, welke, door de laatste beweging van de brigade van Abeica, 3 à 4 dagen was uitgesteld geworden.

Het bulletin van Navarra en der Baskische provinciën, een officieel dagblad van Don Carlos, spreekt formeel, in deszelfs nummer, dd. 16, alle berigten tegen, welke de dagbladen hebben medegedeeld, betreffende de aankomst van gezanten van vreemde Mogendheden, van den heer de Bourmont, en van gezondene financiële bijdragen naar het Carlistische hoofdkwartier.

Op de reis van Guipuscoa naar Estella heeft slechts één vreemdeling Don Carlos vergezeld, die zich reeds meer dan een jaar in deszelfs dienst bevindt. Don Carlos is te Estella; men vermoedt, dat hij zich aldaar nog lang zal ophouden, omdat hij eenige leden van zijn gezin afwacht, die zich te Ascoitia en te Tolosa hebben opgehouden.

Llarch heeft pogingen gedaan, om de stad Reuss aan te tasten; doch hij is door de nationale garde teruggedragen; deze heeft zich echter te ver gewaagd tegen den vijand, waardoor hij in eene hinderlaag is gevallen en 130 dooden heeft gehad, terwijl de Carlisten ongeveer 100 man verloren hebben.

De divisie van het leger van Catalonië heeft Cordova van levensmiddelen voorzien, niettegenstaande de Carlisten op alle punten tusschen Cordova en Manresa hadden post gevat.

Logrono, 15 Maart. De beide divisiën van Haro en Logrono bevinden zich steeds op den regterover van den Ebro, de uitgangen naar de gebirgen van Soria dekkende; het rapport van den bevelhebber van Lodosa, betreffende de Carlistische expeditie was overdreven, want, volgens de heden ontvangen tijdingen, bevestigt het zich, dat de Carlistische kavallerie, onder het bevel van don Antonio el Caballero, den Ebro is overgetrokken en zich naar Arragon heeft begeven om Cabrero en Cabanero bevelen over te brengen; men verzekert, dat de Fransche generaal Clouet en een ander persoon van hogen rang zich bij Cabanero bevinden. De divisie van den generaal Firmin Iriarte heeft Miranda verlaten en begeeft zich naar Viana; Espartero heeft dienstelfden weg met 100 Poolische lansen ingeslagen; men zegt, dat de Carlisten de vallei van Solana verlaten hebben, en, veinzende Viana te zullen aanvallen, aan de regterzijde van deze plaats pogingen doen om de rivier nabij Haro over te gaan. Espartero heeft de noodige voorzorg daaromtrent genomen en Buerens bevel gegeven aldaar post te vallen. De proclamatie van Espartero heeft hem de ontevredenheid van de ministers berokkend; men spreekt, dat hij zal worden teruggeroepen, doch de generaal heeft besloten, tot het laatste oogenblik aan het hoofd van het leger te blijven. Men weet niet, wat het gevolg zal zijn van den twist tusschen Espartero met de ministers. Een Russisch agent, van Parijs te Estella aangekomen; heeft een millioen francs voor Don Carlos medegebracht.

IJZEREEN SPOORWEGEN.

(Ingezonden.)

Ik nam niet de taak op mij om alle gezoutene en ongezoutene redeneringen over het Spoorwegen-stelsel te bediscutiëren; wanneer evenwel een veel gelezen dagblad, gelijk de *N. A. Ct. en Algem. Handelsbl.*, de zwakte der door de wet geöordelede beoordeelaars zoo groot denkt, dat zij over het onderwerp bijdragen, gelijk dat, geteekend A., in het bijvoegsel van haar nummer 1989 opneemt, dan valt het moeilijk aan den lust te weersstaan, sulx een artikel op te merken.

Niet, omdat ik, even als die schrijver, geloof, dat losse woorden en enkele aanhalingen in het belang van menigen van het spoor in het belang van allen zullen afleiden; niet, omdat ik vrees, dat de uitverkoren der natie geïvoerd zouden, om dat de *N. A. Ct. en Algem. Handelsbl.* het zegt, dat Belgisch alle Spoorwegen voor staatsrekening aanlegt, en hen van Belgische navolging wils wil maken. O neen! om der waarde wille zal ik slechts aanvoeren, dat Baden's ijverige, zelfdenkende, en zoo als het mij uit onderscheidene verhandelingen, speciaal over de Posten, bleek, diepdenkende en werkelijk staathuishoudelijke volksvertegenwoordigers, tot het aanleggen der Zwitsersche Spoorbaan voor staatsrekening, met een honderdtaal stemmen tegen drie besloten hebben.

Iets wetenschappelijks vinde ik in het artikel van het *Handelsblad*, en het artikel van de *Algem. Handelsbl.* het zelfde bl. het wel eens erbarming met de provisiën van sommigen in het nut van den aanleg der Spoorwegen door partikuliere sociëteit bewijzen. Dezer winstbejag wil men gewaarborgd hebben, en men gewoontingen van wege den staat; partikulieren zouden zich ook nootroosten om, op Amerika's voorbeeld, in plaats van den staat de verliezen te laten torschen, om dezelve bij voorbaat in klinken aan te nemen. Men bekend, dat Engeland gebrek aan middelen al de sedert 1755 uitgevoerde werken van algemeen nut voor staats uit te voeren, en vergelijkt daarmede onzen financiën staat.

Dit alles toetstommende, dan bewijst het toch nog niets meer, Englands bestuur aanvankelijk kan hebben gedwaald, door het a van het concessie-stelsel, en dat het later door den stroom mede werd; dat Engeland daaraan veel werken van openbaar nut, maar openbare werken zonder nut en veel geruïneerde menschen verschoot maar geenszins, dat Engeland, bij een bezadiger bestuur, in de van openbare werken, waartoe het zich, zoo wel als wij, fondsen, potheeken op dezelve kon verschaffen, geene volmaakte werken openbaar nut, geene vollediger, meer doordacht zamenhangend stelsel bezitten, en niet minder bijzondere belangen aan andere bijzonder gen opgeofferd zoude hebben.

Misbruiken, zwakheden, zelfs daadzaken, werpen geen beginsel. Dat Frankrijk minder volmaakte werken van openbaar nut heeft, zonderbaar genoeg, aan de aanmatigheden van de administratie van de *Chaussées* toegeschreven, daar toch ieder onzer, die de school bezeeft, dat Frankrijk, in de jaren van Englands meeste ontwikkelde heerloosheid vervallen, of in verwijderde oorlogen gewikkeld, daaraan leen menschen, geld en gevoel had; terwijl Engeland, van het ontgineden, slechts hulpbronnen in de vermeerdering van deszelfs bische welvaart vinden kon. Ik zwijg van de meerdere middelen en ondernemingszucht, welke Engeland boven Frankrijk kenschiet schrijft aan deze gezamenlijke grondoorzaken, als beginselen, den welke het eerste boven het laatste verwierf, aan het concessie stels de eer van handhaving, toe.

Meeningen, vooruitgezet omdat men meent, stellen ligt aan het van valse meeningen en aan het berop op valse stelsels bloop. Een openbaar werk, dat den naiver van alle houders van Fondsen zal kwalijk kunnen worden gezegd ten koste, maar wel, voor reke den staat te worden aangelegd, en het beroepen op het *laissez faire* weeg- en kanaalbouw uitgestrekt, getuigt onmiskenbaar, of van oheid met den aard dezer vrucht der revolutiën, of van zucht, (ten nomen, van onverschilligheid), tot opoffering der waarborgen, wel bestuur ten behoeve van het algemeen ongeschonden handhaven mo.

Van de vele andere ongenoemde redenen, ten voordeele van deze mingen door partikulieren, zullen waarschijnlijk reeds velen door mij gere schrijverijen wederlegd zijn. De zijdelingse aanvallen en op kige voorstellingen, welke mijne gronden en mijn doel in valse plaatsen, maken voor mij geene staving door nieuwe argumenten noo zo lang zij niet even grondig, als ik het onderwerp aangvat heb, sproken, met cijfers en daadzaken wederlegd worden.

Tot dusverre wreef men zich daaraan niet, en daarom zal ik leen beperken tot de aanmerkingen, dat, aangenomen, dat het w dat partikuliere ondernemingen, van onderwerpelijken aard, gunstij komsten, dan van staatswege geven, (hetgeen toch geenszins bew gelijk mijn voorgaand artikel het aanwees), dat dan de reden daa in de meerdere voortvarendheid, meerdere kunde en meerdere bel ling van die partikulieren gezocht moet worden; maar dat de gezoa zelve die elders aanwijst. Partikulieren ondernemen geen werk va baar nut, wanneer de renten en rijkelijke dividenden niet nagenoe kerd zijn. Zij beperken dus hunne keus in het onderhavige bij zu gen, welker ligging daaraan tot waarborg strekt. De staat strede edeler doel. Hij legt en opent wegen ten algemeen nutte en ge is met geringe, onmiddellijke baten tevreden. Daarin ligt de besliss het pleit; want de staat, met minder baten tevreden, strekt zijne den verder uit: 1. door wegen te maken, welke partikulieren zoua zaken; wegen, welke, om ons aan de woorden van den heer A. te t ter beurs van Amsterdam minder credit in dergelijke speculati den. 2. Door ook de ontwikkeling of exploitatie op zichzelfe gemoet te komen dan partikulieren, welke speculatiezucht zich te von naar het hoogst mogelijk dividend bepaalt.

De staat vindt vergoeding voor het gemis van dividenden in de m welvaart, welker indirecte medewerking tot stijving van de schatkij in hun individueel eigenbelang speculerende partikulieren niet geacht De staat kan dus ook dan nog voordeel bejagen, wanneer hij de r taling te hulp komen moet. Dit behoef hij toch niet, zoo hij de te werk gaat; en verwerft hij dividenden, dan bosteet hij die tot u dingen, welke het algemeen nut steeds vergrooten, in plaats van de beurs van weinigen te stijven.

Wat ik reeds beweerde, vindt vooral aan het slot van het artij vestiging. Hoe is het mogelijk, dat men, zich wagende voor het te schrijven, om, een ernstig onderwerp behandelende, te zeggen: « En ten slotte verneemen wij, dat de handel tevens zijne eigend elpen moet blijven beheeren, en geenszins van een' derden moet afha Is de handel niet vrij, wanneer de staat hem zeën, rivieren, vaar wegen openstelt, of bestaat de vrijheid van handel en wandel in eigendom bezitten dezer allen door den handel? Doch niet! niet de handel; daar toch partikuliere sociëteiten geldschietters in alle stand den, en de voor de meestbiedenden verkrijgbare aandelen zeer v meerderheid, in handen zouden kunnen geraken (van buitenlanders, wier eigenbelang eerder belemmering van den handel, dan deszelfs diering zou kunnen eischen.

Hoezeer het eigenbelang bij al zulke ondernemingen door partii sociëteiten bovendien, bewijst de *Liverpool-Manchester Railway*. In geconcessionneerd, werden 30,000 £st. besteed, om het parlement te tuigen, dat zij met een kapitaal van 510,000 £st. zou worden vol Sedert werden bovendien opgenomen in 1829..... 127,500 „ 1830..... 159,37 „ Van 1831 tot 1835..... 427,500

714,37 behalve dat de meerdere uitgifte van Stocks, dan voor het primitief taal, tot een kapitaal van 808,025 £st. toe, tegen den verhoogden de baten vermeerde. Van de 1,284,975 £st. zijn de overige 480,25 een' schuld van den weg gebleven, welke in 1832 wederom kwogende om nog 400,000 £st. bij voorschot van het parlement te verwerven, preferente verzekering van renten, en dus met opoffering der rege de houders der 418,350 £st. Ongeacht deze bezwarende omstandig werden sedert de opening van den weg, in 1830 tot 1836 toe, niet m dan 442,504 £st. dividenden aan de Stockhouders uitgekeerd, waa derzelver effect ook tot boven de 300 pCt. steeg. Zoo zou de Staat hebben gehandeld, maar de 442,504 £st. in de onderneming selve g hebben; de tarieven eene verlaging laten de ondergaan, evenredig a overbodige opbrengst, en zoo doende, de algemeene welvaart met dea door meerder goedkoop hebben bevorderd.

Amhem 20 Maart 1838. A. J. BOURGARD